

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 12. januar 2007
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 2002/4112-2
Sagsbeh.: CVK
Fil-navn: IU 55 2. + 3. kv. 2006

NOTAT

om meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, nu § 9 c, stk. 2, (udsendelseshindrede) i 2. og 3. kvartal 2006.

Ved besvarelsen den 19. november 1996 af spørgsmål nr. 55 af 31. oktober 1996 fra Folketingets Retsudvalg tilkendegav Indenrigsministeriet, at ministeriet fra den 1. januar 1997 ville fremsende kvartalsvise oversigter til Folketingets Retsudvalg (nu Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik), (Alm. Del – bilag 121), over antallet af meddelte midlertidige opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, til asylansøgere, som har fået afslag på asyl, men ikke kan udsendes af landet på grund af udsendelseshindringer.

Udlændingetjenesten har den 22. december 2006 over for Integrationsministeriet oplyst, at der i 2. kvartal 2006 ifølge et udtræk fra Udlændingeregisteret er meddelt opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2) til fire personer fordelt på følgende nationaliteter:

Iran:	1
Azerbajdzhan:	3

Iran (1 sag)

Integrationsministeriet kan vedrørende statsborgeren fra Iran oplyse, at den pågældende fik endeligt afslag på asyl i Flygtningenævnet den 24. oktober 2002. Flygtningenævnet fastsatte ingen udrejsefrist, idet Udlændingetjenesten ex officio ville vurdere, hvorvidt den pågældende kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, nu § 9 c, stk. 3, nr. 2, som uledsaget mindreårig.

Rigspolitiet afgav den 1. september 2004 udtalelse i sagen, og oplyste i den forbindelse, at den pågældende siden den 14. marts 2003 havde medvirket til en udsendelse til Iran, at den iranske ambassade den 3. marts 2004 havde oplyst, og at ambassaden ikke ønskede at udstede rejselegitimation til den pågældende, idet det ikke havde været muligt at lokalisere den pågældendes fars adresse i Iran.

Den 16. februar 2005 afgav Rigspolitiet supplerende udtalelse i sagen, og oplyste i den forbindelse, at Rigspolitiet den 1. februar 2005 havde anmodet Udenrigsministeriet om bistand til at fremskaffe rejselegitimation eller andet identitetsdokument til den pågældende.

Den 19. april 2006 afgav Rigspolitiet på ny supplerende udtalelse i sagen, og oplyste her, at Rigspolitiet endnu ikke havde modtaget svar fra den iranske ambassade vedrørende rejselegitimation, samt at Rigspolitiet derfor ikke forventede at opnå indrejsetilladelse til den pågældende til Iran, herunder rejselegitimation.

Den 8. maj 2006 meddelte Udlændingetjenesten den pågældende opholdstilladelse som udsendeshindret i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, under henvisning til, at den pågældende havde medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, og at Rigspolitiet på dette tidspunkt anså en udsendelse af den pågældende for udsigtsløs.

Azerbajdzhan (1 sag)

Integrationsministeriet kan vedrørende statsborgerne fra Azerbajdzhan oplyse, at de pågældende (en kvinde og hendes to børn) indrejste i Danmark den 3. maj 1999 sammen med deres ægtefælle/fader, der er armensk statsborger. De pågældende blev af Flygtningenævnet meddelt endeligt afslag på asyl den 9. august 2004, og blev i den forbindelse pålagt at udrejse til Azerbajdzhan straks efter forkyndelsen den 9. august 2004. Flygtningenævnet meddelte endvidere, at det var en betingelse for tvangsmæssig udsendelse til henholdsvis Azerbajdzhan og Armenien, at der forud for den tvangsmæssige udsendelse var etableret mulighed for, at begge ægtefæller kunne rejse til et af disse lande, hvortil begge ægtefæller havde opnået eller kunne opnå indrejsetilladelse, og at ægtefællerne ikke havde benyttet sig af denne mulighed.

Den 31. oktober 2005 afgav Rigspolitiet udtalelse i sagen, og oplyste i den forbindelse, at de pågældendes ægtefælle/fader den 2. februar 2005 var blevet fremstillet for en armensk delegation og accepteret som armensk statsborger, og at de pågældende samtidig var blevet fremstillet, men at de pågældende ikke blev accepteret som armenske statsborgere.

Den 22. februar 2006 afgav Rigspolitiet på ny udtalelse i sagen, og oplyste i den forbindelse, at Rigspolitiet på ny ville søge de pågældende fremstillet for en armensk delegation, men at Rigspolitiet havde vanskeligt ved at vurdere, hvorvidt drøftelserne af sagen ville ændre de armenske myndigheders holdning til spørgsmålet om tilbagetagelse af de pågældende.

Den 23. maj 2006 meddelte Udlændingetjenesten de pågældende opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, som udsendeshindrede, idet Udlændingetjenesten fandt, at de pågældende havde medvirket ved udsendelsesbestræbelserne. Udlændingetjenesten lagde endvidere vægt på, at Rigspolitiet ikke kunne vurdere, hvorvidt en udsendelse kunne gennemføres. Udlændingetjenesten tillagde det endvidere vægt, at de pågældende havde opholdt sig i Danmark i syv år.

Samme dag meddelte Udlændingesservice de pågældendes ægtefælle/fader afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, under henvisning til, at denne ved Vestre Landsrets dom af 13. februar 2001 blev udvist af Danmark ved dom, med indrejseforbud i fem år.

Udlændingesservice har den 22. december 2006 over for Integrationsministeriet oplyst, at der i 3. kvartal 2006 ifølge et udtræk fra Udlændingeregisteret ikke er meddelt nye opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 2).